

Bródy Sándor akkoriban öt fiával a Rudasfürdő szállodájában lakott. Egy éjjel Czakó, a cillinderes festőművész Pestre indult. A Ranolder-utcában akart szerenádot adni szive szerelmének. Az Erzsébet-híd budai oldalán találkozott Sándor bácsival, aki panyókára vetett felöltővel, jókedvűen, füttyürészve jött az Otthon Körből.

— Hová mész fiukám? — kiáltott Sándor bácsi a festőre.

— Muskátlis ablakban, szőke delnő epekedik utánam, szüzi vágyakozással, — szavalta Czakó.

— Bolond vagy fiukám! Hisz szinjózan vagy. Ki látott már józan fejjel szerenádot adni?!

— Igaza van, Sándor bácsi. Menjünk el a Mély pincébe. Szerenád előtt jót tesz egy kis borocska. Megjön az ember hangja tőle.

Igy került Sándor bácsi a Mély pincébe, ahol igaz tisztelettel fogadták. Poldi bácsi a legjobb borát hozta, jólelkű felesége, Poldi néni, olyan szalonnás, kolbászos rántottát sütött, zöldpaprikával, hogy a király is megehetette volna. Poldiék leánya, Mariska pedig bájos mosollyal terítette Sándor bácsi elé a nehéz damaszt asztalkendőt, amely még Poldi néni stáflungjából származott.

Ettől kezdve Sándor bácsi gyakori vendég lett a Mély pincében. Egyik estén, az Otthon Kör zöldasztala mellől titkos beszélgetésre vont a félre Krúdy Gyulát.

— Gyuluskám, új kocsmát fedeztem fel, — sugta Krúdy fülébe, — nagyon jó kocsmát. Jó bort mérnek, nagyon jó bort. Mély pincének hívják, itt van a Tabánban. Gyere velem Gyuluskám.

Krúdy Gyula hamiskás mosollyal bólintott rá:

— Új kocsmá? Jól van. Elmehetünk.

Mikor beléptek, Bródy Sándor majd hanyat esett a csodálkozástól. Az ő nagy titokban felfedezett új kocsmájában — Krúdy Gyula már esztendőök óta törzsvendég volt. Krúdy Gyula számára Kálnay Laci bácsi fedezte fel a Mély pincét.

Kálnay Laci bácsi (kilencven esztendőskorában halt meg), akiről Krúdy írásaiiban így emlékezett meg: az utolsó nyíri pajkos, a Rácfürdő mellett egy kis szállodában lakott. Az öreg ur Magyarország valamennyi kocsmáját ismerte és nyilvántartotta. Nyírségi pajtását, Krúdy Gyulát, ő vitte Poldi bácsi kocsmájába. Kálnay Laci is jótollu író volt és a két szabolcsi mesemondó sokszor hajnalig álmodozott a régi szép időkről, mikor még betyárok lappangtak a nádásban és legidősebb Kr. Gy. ur volt Nyiregyháza csendbiztos.